

برج آهن در مقابل برج آهن

برج آهن نام نمایشگاه اخیر فروش کیایی است که در یک عصر پاییزی در گالری آرته افتتاح شد. صرف نظر از مسافت دور نمایشگاه، فضای داخلی گالری و رنگ طوسی به کار رفته در کف آنجا، به همراه نور کم و سکوت سنگین حاکم بر فضا، جو خفقان آوری را به وجود آورده بود که البته با حال و هوای عکس ها مطابقت داشت.

قبل از دیدن عکس ها و با خواندن قسمتی از استیتمنت این مجموعه که بر اهمیت معماری های به جا مانده از دوران قبل تاکید می کند این کورسوی امید در ذهن مخاطب ایجاد می شود که شاید در ادامه شاهد دیدن عکس هایی متفاوت از بناهای فاخر قدیمی باشد اما در چند خط بعد این نور امید خاموش می گردد و نوید دیدن عکس های تیره از همان ساختمان های کسالت بار و تکراری سطح شهر را می دهد.

با نگاهی کلی به عکس ها متوجه می شویم که همگی آن ها در یک کادر دایره ای مانند احاطه شده اند که شاید مقصود عکاس از این شیوه بیان، یاد آوری خفگی بیش از حد شهر توسط این سازه های غول پیکر بوده است. مجموعه عکس برج آهن فاقد انسجام در فرم و کادربندی است. به طور مثال در عکسی تمام کادر پر شده از سازه های فلزی ولی در عکس دیگر تصویر از خیلی دور گرفته شده و به غیر از ساختمان که مقصود اصلی عکاس است عناصر فرعی بیشتری مثل شاخه ی درخت یا خودرو نیز دیده می شود. در چندین عکس پشت سر هم فرم منحنی ساختمان، فرم غالب بر عکس است و انتظار می رود در ادامه روند نیز همینطور باشد اما کمی بعد متوجه می شویم که فرم هر عکس با دیگری کاملاً متفاوت است. نکته قابل توجه اینکه ساختمان های انتخاب شده در برخی عکس ها تکراری بودند و فقط از زوایای مختلف و کادر دیگری گرفته شده بودند که این موضوع با تاکید هنرمند بر ازدحام و غرق شدگی شهر در دریای ساختمان ها و سازه های فلزی در تناقض است.